

L'ESCOLA D'EDUCACIÓ ESPECIAL I CONFINAMENT

M. Jesús Conte,
Docent d'educació especial
«A les persones amb discapacitat se'ls ha de donar les eines, les fites se les posen elles»

Les escoles d'educació especial han anat garantint la provisió de les esmentades eines, fruit inicialment del moviment històric de les famílies d'aquestes persones, en edat escolar, per tal de constituir-les i progressivament de la mobilització sindical i de propostes inclusives provinents des de moviments polític-socials de l'esquerra.

Cada persona és un món, es diu vulgarment, però del món de cadascú hi ha força elements que són comuns amb el món dels altres. En el cas de les persones amb discapacitat, el seu món té elements que no estan compartits pel món d'una majoria estadística, tot i que comparteix l'essencial.

La tendència a no calibrar els trets diferencials de l'alumnat amb discapacitat, fiançada a l'administració educativa i certs sectors socials, pot desencadenar una visió esbiaixada de la seva realitat, en aquest cas l'escolar. El confinament ho ha ressaltat.

Prova de tot plegat són les Orientacions referents al tercer trimestre del dia 8 d'abril i les Instruccions per al desenvolupament de l'acció educativa i l'avaluació en el tercer trimestre de 20 d'abril d'enguany.

Sobta que a les instruccions digui:

"En el cas dels i les alumnes amb pla de suport individualitzat (PI), caldrà trobar els mecanismes possibles perquè el tutor o tutora de l'alumne o alumna continuï fent-ne el seguiment i mantenint la interlocució amb els pares, mares o tutors i tutores legals"

El suport i seguiment de les famílies, per tot el que comporta tenir un fill o filla amb discapacitat, és inherent a la nostra feina i a més l'entorn familiar és cabdal per aconseguir el millor progrés dels infants i adolescents que eduquem.

Un tant per cent significatiu de pares no ha desitjat videoconferències per motius diferents. Alguns són tècnics però altres a causa de les reaccions del seu fill o la seva filla que costen de reconduir, o la seva disponibilitat a aquesta modalitat de comunicació. La freqüència pot variar des d'un cop per setmana a quinzenal, en general. En cada cas es valora i sempre existeix un percentatge molt baix que ho evita.

Les activitats han de ser molt específiques per a cada alumne a qui van dirigides, clares i senzilles per facilitar el suport de la família. La motivació dóna més garantia de realitzar-la a casa, especialment si el pare o mare veu que el seu fill o la seva filla mostra interès.

Pel que fa a l'avaluació, es fa difícil (fora del període anterior al 13 de març) perquè no hi ha cap garantia ni de fiabilitat ni d'igualtat de condicions per a tot l'alumnat. No arriba al 40% el nombre d'alumnes que retornen les activitats executades. A més en un curs normal, l'avaluació no es basa només en les activitats individuals sinó també en aprenentatges que es fan dins de la comunitat educativa. Ara, famílies i el nostre alumnat estan aprenent altres coses importants a casa que no són els aprenentatges de l'escola

El confinament ha demostrat que l'escola iguala i ha posat de manifest diverses qüestions:

.El nostre alumnat ha vist trencades les rutines escola-casa i ha reaccionat de manera diferent, segons la seva idiosincràsia, mostrant afecció a la imatge dels professionals mitjançant vídeos enviats per correu electrònic, per exemple.

Hi ha una desigualtat tecnològica entre famílies i fins i tot entre professionals. Això ha condicionat molt la presentació de les activitats (per ex. per absència d'impressora o d'ordinador). També hi ha diferències d'ús tecnològic entre escoles ordinàries per compartir els recursos i el suport dels CEEPSIR.

Els professionals, a més de fer servir els seus propis recursos informàtics, estem fent un sobreesforç per donar suport i eines de maneres que normalment no caldrien quan fem atenció directa. Resulta colpidor que aquells professionals, especialment tutors o tutores d'aula, llur contracte d'interinitat ha finalitzat durant el confinament no se'ls ha proporcionat la seva continuïtat deixant l'aula que portava des del setembre sense referent per a les famílies.

EN CONCLUSIÓ:

- Tornar a l'escola és clarificador per al nostre alumnat.
- No es pot traslladar l'escola a casa. Els rols a la família i a l'escola són diferents
- L'escola dóna, als pares i mares, l'espai on els seus fills i filles poden trobar les eines per desenvolupar-se de manera cooperativa i on alleugerir-los les càrregues d'un món al qual li costa compartir els trets diferencials d'aquests.

Garantim els drets

de salut

d'educació

laborals

